

MEHMET ALİ KILINÇ

YALNIZCA YALNIZIM

DESTEK YAYINLARI: 409

EDEBİYAT: 126

YALNIZCA YALNIZIM / MEHMET ALİ KILINÇ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Editör: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Ocak 2014

1.-4.Baskı: Ocak 2014

5. Baskı: Şubat 2014

6.-8.Baskı: Mart 2014

9.-10. Baskı: Nisan 2014

11.-12.Baskı: Mayıs 2014

13.-14.Baskı: Haziran 2014

15.-16.Baskı: Temmuz 2014

17.-20.Baskı: Eylül 2014

21.-22.Baskı: Ekim 2014

23.-24.Baskı: Kasım 2014

25.-26.Baskı: Ocak 2015

27.Baskı: Mart 2015

28.Baskı: Mayıs 2015

29.Baskı: Ağustos 2015

30.Baskı: Ekim 2015

31.Baskı: Şubat 2016

32.Baskı: Haziran 2016

33.Baskı: Ocak 2017

34.Baskı: Mayıs 2017

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-4994-08-3

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel.: (0) 212 252 22 42

Fax: (0) 212 252 22 43

www.destekyayinlari.com

info@destekyayinlari.com

[facebook.com/ DestekYayinevi](https://facebook.com/DestekYayinevi)

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari.com

Deniz Ofset - Nazlı Koçak

Sertifika No. 29652

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.

Odin İş Mrk. B Blok No. 403/2

Zeytinburnu / İstanbul

MEHMET ALİ KILINÇ

YALNIZCA YALNIZIM

Kıştan beklentiler değişmedi.

*Biraz huzur, çokça mutluluk.
Ve gelirsen tabii bir de sen.*

ÖNSÖZ

Sanırım buraya bir şeyler yazmam gerekiyor, çayımı alıp masama oturdum, sonra düşünmeye başladım karşımdaki boş sayfaya hangi cümleleri sığdırabilirim diye.

İlk başlarda aklıma pek yazılması gereken bir konu gelmedi. Sonra kalkıp pencereden dışarıya baktığımda cad-dedeki ağaçların, elektrik direklerinin, yolların, işyerlerinin süslendiğini fark ettim. Birkaç gün sonra yeni yıla girecektik. Ve bana yazmam gereken bir malzeme çıktı. Yeni yıl demek, yeni umutlar, yeni aşklar, yeni heyecanlar, yeni hüznler, yeni yüzler, yeni hayatlar, yeni mutluluklar, yeni acılar demek. Evet hepsi bu yeni yılda başımıza gelebilir, ki geleceğini umuyorum.

Bazen geçmişi unutmaları insan, hayatını düzene sokmak için. Ama bazen de hiç unutmamalı, yaptığı hataları tekrarlamamak için. Diyeceğim o ki, sen seni üzen insanları bu yeni yılda unut ama çektiğin acıları asla unutma. Şunu unutma ki, yeni bir aşka kalbinin kapılarını açmadan önce iki kez düşünmelisin. Bizler bazen bazılarına karşı çok güçsüz oluruz, onlara çabuk kapılırız, dillerinden düşen her kelimeye fazlasıyla önem veririz, bu yüzden de canımız yanar. Ama artık öyle olmasın.

Yeni yıl yeni hayatının bahanesi olsun. Unutma, hiç kimse senden daha değerli değildir. Etrafına bir bak, zamanında çok değer verdiklerin şimdi göremeyeceğin kadar uzağındalar. O yüzden yalnızca kendin için yaşa, bir başkası için değil...

Dilerim ki bu yeni yılda, her sabah uyandığında aileni yanında görürsün. Dilerim ki bu yeni yılda, hak ettiğin kadar içten gülümersin. Dilerim ki bu yeni yılda, gözlerini açtığında tüm acılarını unutursun. Dilerim ki bu yeni yılda, gözyaşların mutluluktan aksın. Dilerim ki bu yeni yılda, hayallerine dokunursun. Dilerim ki bu yeni yılda, başını yastığa hep huzurla yaslırsın. Dilerim ki bu yeni yılda, güneş her sabah senin için doğsun. Dilerim ki bu yeni yılda, seni üzen ahmakların gözyaşlarının hiçbir damlasını hak etmeyecek kadar değersiz olduklarını anlarsın. Dilerim ki bu yeni yılda, hastaneye sadece birilerini ziyarete gidersin. Dilerim ki bu yeni yılda, güne hep uykunu alarak başlırsın. Dilerim ki bu yeni yılda, karşına seni ağlatanlar değil de gülümsemene neden olacak insanlar çıksın. Dilerim ki bu yeni yılda, her sabah telefonunda “günaydın anlamım” mesajını okursun...

Dilerim ki bu yıl senin yılın olur...

Yaşamak güzel, yaşamak küçük bir çocuğun gülüşü kadar çok güzel.

Dilerim ki bu yeni yılda, bunun farkına varırsın.

Hayalini kurduğun her şey seninle olsun.

Mehmet Ali Kılınç
(29 Aralık 2013 / 04.13)

Seveceksen

Seveceksen bir kadının dudaklarından önce gözlerini sev. Gözlerindeki o derin bakışı sev veya kirpiklerinin her telini ayrı ayrı sev, tıpkı seni sevdiği gibi onu küçük bir çocuğun masumiyetiyle sev, aklından bedenine sahip olma isteği geçmesin, bir kadını seveceksen ömrünün son anına kadar elini tutmaktan korkmayacaksın, bir kadını seveceksen diğerlerinin varlığını unutacaksın.

Kalbinin Sesi

Simdi d6nerse kabul eder misin?

Hayır! Onsuzluęa o kadar çok alıştım ki artık aklıma geldiği an ağlamıyorum, sadece tebessüm ediyorum. Çünkü yokluğuna mahk6m ederken beni, yaşıdığımın farkında değildim. Ben onu d6şlerken g6l6necek şarkılarda dahi ağladım. Elleri salarımda kaybolmalıydı, başka tenlere dokunmak yerine. Gittięi an y6reğim sanki avuçlarında sıkılırmış gibi acıdı. 6yle tarifsiz bir acıydı ki yaşıdığım o an aklıma her geldiğinde titriyorum. Geceleri uykusuzluğu tattım, uyku hapları dahi baş edemedi benimle.

(Peki onu h6l6 seviyor musun?)

İlk g6nk6 gibi saf, temiz. G6zkapaklarımdan 6perdi beni. O benim y6reğimdeki kentin sahibiydi, ruhum onundu. D6şlediğim her yarınımda dahi başrol oydu. Bana fedak6rlıktan bahsetme, ben çok sevdim. řu lanet hayat-tan dilediğim tek şey aynı çatı altında dizlerimizin dibinde yaşlanmaktı, y6z6mdeki çizgileri sorduklarında adını anmalıydım, anlamım oydu. Aşk başkalarına tebess6m edip mutluluk vaat ederken sırtında gizlediği ayrılığı y6z6me vurdu.

Onsuz geçirdiğim her geceyi sayfalara ağlıyor, ona kelimelerde sarılıyor, kirpiklerini satır arasındaki boşluklarda sessizce öpüyorum. Biliyor musun? O gittiğinden bugüne dek toprak yağmur tanelerine karışarak artık eskisi gibi büyüleyici kokmayı beceremiyor, bu yüzden pencerede beslediğim tüm çiçekleri susuzluğa mahkûm ettim. Susuyorum haftalarca, aylarca bir konuşsam eğer, tüm alfabeyi intihara sürükleyebilirim. Çünkü; uğruna ömrümü heba ettiğim bedenim terleri şimdi başka tenlerde.

(Üzülme, mutlu ol...)

Mutluluğumu da çalıp gitti, hatıralarıyla savaşmaya terk etti. Sesi güzeldi, ona yazdığım şarkıyı fısıldardı geceleri. O an yatağımız cennetten bize ayrılan bir bahçeydi. Adeta Tanrı bizi cennetle ödüllendirirdi, utanmazdık sevişirken, unutamazdık o anı. Hayat bazen öyle adaletsiz davranıyor ki, kendimi tüm sevenleri öldürmüşüm gibi suçlu hissediyorum. Oysa o sadece gitmişti. Öyle mükemmel öyle kusursuzdu ki gidişi, kıyameti aratmadı, surumu üfledi. Ve ben artık sabahları yeni güne uyanmıyorum. Hüzünleri giyiniyor, hatıralarına sarılarak, acının çemberinde kıvraniyorum sahipsizce...

(Unutmalısın...)

Alıştım yokluğuna, darbeler daha çok olgunlaştırdı beni. Korkusuz bir savaşçı gibiyim adeta, ayrılığın peydahladığı tüm acılarla savaşıyorum. Avunabileceğim aşk kırıntıları

dahi yok ve bu yüzden savaşı kaybetmekten korkmuyorum! Biliyorum, acınacak haldeyim, eğme başını ağlama! Ne olur düşünme beni, Tanrı'ya yazdığım mektubun cevabı ölüm meleğinin ellerinde şimdi, tüm intihar çeşitleri gülümsüyorlar bana, şeytan onun kılığında kollarını açıp bekliyor beni. Uyumalıyım ebediyen. Belki de düşlerde düşer dizlerime, vakti geldi gitmeliyim artık, geç kalmamam gerek...

Hoşça kal... aşk... Hoşça kal... ömrüm... Hoşça kal... saçlarında öldüğüm...

Aşk Vazgeçince Biter

*Y*anıyorsun.

Hayır aşk ayrılığa mahkûm olunca değil, asıl vazgeçince biter...

Çünkü seversin, sana ait olmayan kalbini, tutamadığın ellerini, saatlerce uzun uzadıya baktığın gözlerini, ayrı olsanız da seversin işte. Bazen yokluğunun doğurduğu mesafeler ona olan aşkını engelleyemez, eğer vazgeçememişsen ask bitmez, bitemez. Yokluğunu sevdiğin insan her geçen gün içinde büyür, her şeyde onu aramaya başlarsın, en çok da şarkılarda. Başkalarının mutluluğuna şahit olduğunda iç çekersin “Biz de böyle olabilirdik...” diye. Eğer vazgeçememişsen onsuz kendini hep eksik hissedersin. Eğer seni yokluğuyla yaşatmak zorunda bırakandan vazgeçemiyorsan, diğer insanları umursamamaya başlarsın.

Bu yüzden aşk ayrılığa mahkûm olunca değil, asıl vazgeçince biter.

Ve vazgeçemiyorsan hâlâ ilk günkü gibi âşkınsındır.

Yaşanamayanlar

Bazen yaşadıklarına değil yaşayamadıklarına üzülürsün. Onunla gerçekleşmesini istediğin onca güzel günler varken, o başkasıyla yürüme yi seçer. Bazen hiç kimselele paylaşamadığın için sineye çektiklerin yiyip bitirir seni. Paylaşmak istersin dertlerini, kederlerini, ama sana acıyarak bakılmasından korktuğun için yalnız üstesinden gelmeye çalışırsın. Bazen yaşadığınız güzel günler aklına gelmez yaşayamadıklarınıza ağlarken.

Bazen ilk öpüşünü hatırlarsın, masumca dudaklarının kenarına kondurduğu o ilk öpücük seni bir parçası kaybolmuş puzzle gibi hissettirir. Kokusunu özlediğin insan birlikte uyuyamayacağınız kadar uzağındaysa tüm dünyanın yükü sırtındaymış gibi ağırlık çöker kalbine ve ona olan özleminin altında ezilip kalırsın. Yaşanacak o kadar çok güzellikler varken, bu gitmeler de neden? İnsan neden dalından koparılıp soğuk mevsimde rengini yitiren bir yaprak gibi çaresiz bırakılmayı çok sever ki? Yaşayamadıklarımız kadar canının yanmasını isteyemiyorum çünkü hayatının son anına kadar acıyla kıvranacağını bilmek üzer beni ama lütfen sen de benim için biraz ağla... Yaşayamadıklarımıza timsah gözyaşlarından dök. Aşkı yaşayan ikimizdik ama şimdi acısını yalnızca ben çekiyorum, hiç değilse bunun için üzül.

Bana Öyle Bir Gel ki...

Sana mesaj atmayı düşündüğüm o an senden gelen mesajı okumayı istiyorum.

Seni arayacakken, beni aradığın için telefonumuzun meşgul çalmasını istiyorum.

Birlikte yürürken ellerimiz birbirine değsin istiyorum, yarına uyanacağımızı bilmediğimiz için bugün hep yanımda ol istiyorum. Birlikte izlediğimiz filmin romantik bir sahnesinde sana bakacakken beni izlediğini görmeyi istiyorum. Her şeyden çok beni sev diyemem, bu babana haksızlık olur. O yüzden babandan sonra en çok beni sev istiyorum. Çünkü benim için annemden sonraki kadın sensin. Değer ver istiyorum. Çünkü üzmeye kıyamadıklarım dansın. Sahiplen istiyorum. Çünkü ait olmak istediğim tek insansın.

Ve bana öyle bir gel ki, terk etmenin ne demek olduğunu ikimiz de unutalım.

Ve beni öyle sev ki, acıyı sadece duyanlardan olalım, yaşayanlardan değil...

Sıkı Giyin Üşüme!

*H*ava soğuk malum mevsim kış. Sıcak bir şeyler al. Sıkı giyin pencere kenarında otur. Belki birazdan yağmur da yağar. Pencerende eriyen her damlaya dokun. İşte tıpkı hayat da öyle, gözlerimizin önünde eriyip gidiyor. Her anı yaşamak lazım. Üzüntüleri kapıda bırak, içeri alma... Bugünün tekrarı yok. Ve hâlâ yaşıyorsan geri kalan hiçbir şeyin önemi de yok. Yaşadığın kötü günleri atlatırsın. Tekrar mutluluğu kazanırsın, eğer aynaya bakıp karşında gördüğün yüze her şeyden çok değer verirsen. Ve unutma senin ondan başka kimsen de yok. Yanındakiler yarın olmayabilirler. Hava soğuk, kendini sev. Sıkı giyin üşüme!

Vazgeçtim

Çok az geliyorsun aklıma, ya alıştım ya da unuttum bilemiyorum. Gözlerinin kahvesini düşündükçe çok canım yanmıyor mesela, önceleri birkaç paketle zehirlerdim kendimi, oysa şimdi o kadar çok içmediğimin farkına vardım, galiba unuttum aşkı, yaşanmışlıkları, seni, ya da alıştım bilemiyorum. Her neyse ne işte, sevinmem gereken bir konu var, artık gülümsemeyi de başardım yeniden, hayır hayır yalandan değil, içimden geldiği gibi gülümseyebiliyorum insanlara. Anlayacağın unuttum seni, ya da alıştım bilemiyorum. Birbirimize sarılırken dinlediğimiz şarkı çalınca radyoda çabucak susturuyorum. Sevseydim eşlik ederdim şarkıya, oysa ben aksini yapıyorum. Yani anlayacağın unuttum seni, ya da alıştım bilemiyorum. Gideceğim yere yakın da olsa yürüdüğümüz yollardan geçmiyorum. Sevseydim her kaldırımı seyrederek geçerdim o yollardan, oysa ben sokak sokak uzaklaşıyorum anılardan, yani anlayacağın ya unuttum ya da alıştım bilemiyorum. Ve inanır mısın hâlâ masamda saçlarına bulaşan o küçük token. Sevseydim avuçlarımda okşar koklardım. Ve seni izliyormuş gibi izler ağlardım. Oysa ben yokmuş gibi yapıyorum. Oysa ben masama oturup kahvaltı yaparken görmezlikten geliyorum. Yani anlayacağın ya unuttum ya da alıştım bilemiyorum. Canımı yakmayı becermiyorsun eskisi gibi... ve gelme artık. Seveceğin varsa da yeniden sevme. Artık ben vazgeçtim beklemekten...

Çünkü O Aşktan Öteydi

Yapabileceğim pek fazla bir şey yoktu sadece sevdim. Heves değildi, utanıyordum yüzüne söylemeye, aslında daha çok korkuyordum. Çünkü biliyordum onun başka bir tene ait olduğunu. Engel olamadım yüreğime ve çok sevdim onu. Uykusuz geçen gecelerimde kendimce düşler kurdum, cennet bahçesindeki çiçeklerden çalmıştı saçlarının kokusunu. Parmaklarım asla dolaşmadı saçlarında, yüzüne dokunup öylece gözlerini seyretmişliğim de olmadı. Hep eksik ve yarımды kurduğum düşler, tenine dokunmayı, onunla yürümeyi, yürürken beline sarılıp birlikte tebessüm etmeyi o kadar çok istedim ki, sanki bunu başarabilsem o an mutluluktan ölecekmişim gibi bir his vardı içimde. Hayali diyorum, kurduğum o dakikalar süren hayali benim tüm günümü yüzümde aptal bir gülümsemeyle geçirmeye yetiyordu, uzak ve yasaktı. Kurduğum en güzel hayal olarak kaldı hep, ama asla vazgeçmedim engellere rağmen sevmekten. Çünkü onu sevmek yaşadığım hayatı daha anlamlı kılıyordu. Çünkü onu sevmek, diğer tüm insanların varlığını untabilmektir. Çünkü o aşktan öteydi...